

**MOKESTINIŲ GINČŲ KOMISIJA PRIE
LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS**

**SPRENDIMAS
DĖL UAB „G1“ 2015-05-25 SKUNDO**

2015 m. rugpjūčio 3 d. Nr. S-136 (7-125/2015)
Vilnius

Mokestinių ginčų komisija prie
Lietuvos Respublikos Vyriausybės,
susidedanti iš:
komisijos pirmininkės
komisijos narių

sekretoriaujant
dalyvaujant mokesčių mokėtojo atstovei advokatei
Valstybinės mokesčių inspekcijos atstovui nedalyvaujant

Editos Veršelienės
Lauros Milašiūtės – pranešėja
Rasos Stravinskaitės
Andriaus Veniaus
Linos Vosylienės
Vaidutei Raišytei
R. S.

2015 m. birželio 30 d. posėdyje išnagrinėjusi UAB „G1“ (toliau – Pareiškėjas) 2015 m. gegužės 25 d. skundą dėl Valstybinės mokesčių inspekcijos prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos (toliau – Inspekcija) 2015 m. gegužės 11 d. sprendimo Nr. 69-48, nustatė:

Inspekcija 2015-05-11 sprendimu Nr. 69-48 patvirtino Klaipėdos apskrities valstybinės mokesčių inspekcijos (toliau – Klaipėdos AVMI) 2015-02-06 sprendimo Nr. FR0682-81 dėl 2014-11-24 patikrinimo akto Nr. FR0680-765 tvirtinimo nurodymus Pareiškėjui sumokėti į valstybės biudžetą 62 167,23 Eur pelno mokestį (toliau – PM), 7 814,42 Eur PM delspinigius ir 30 proc. dydžio 18 650 Eur PM baudą.

Skundžiamame sprendime nurodoma, jog Klaipėdos AVMI atliko Pareiškėjo 2012 m. pridėtinės vertės mokesčio (toliau – PVM) ir PM apskaičiavimo ir sumokėjimo teisingumo patikrinimą, kurio metu nustatė, kad Pareiškėjas iš JAV įsigydavo sugedusias ar daužtas transporto priemones, jas suremontuodavo ir, pardavęs suremontuotus automobilius, juos reeksportuodavo į kitas ne Europos Sąjungos (toliau – ES) valstybes. Nustatyta, kad Pareiškėjas 2012 m. apskaitė iš viso 8 548 504 Lt pardavimo pajamas, iš jų: už transporto priemonių ir autodetalių pardavimą Lietuvoje – 1 444 231,97 Lt, už eksportuojamus automobilius – 7 067 841,96 Lt, už ES pirkėjams parduotus automobilius – 36 000 Lt, tačiau 2012 m. PM deklaracijoje deklaravo uždirbęs 8 564 078 Lt pajamas ir gavęs 74 706 Lt pelną (PM – 11 206 Lt), t. y. Pareiškėjo grynasis pelningumas 2012 m. sudarė 0,0074, kai pagal Statistikos departamento informaciją grynasis pelningumas sektoriuje „Variklinių transporto priemonių ir motociklų didmeninė ir mažmeninė prekyba bei remontas“ 2012 m. sudarė 1,84.

Vietos mokesčių administratorius, patikrinimo metu vertindamas apskaitytų pajamų realumą, atliko Pareiškėjo eksportuotų transporto priemonių kainų analizę, palygindamas Pareiškėjo apskaitoje apskaitytas transporto priemonių pardavimo kainas su VŠĮ „Emprekis“ skelbiamomis autotransporto kainomis Lietuvoje. Klaipėdos AVMI nustatė, kad Pareiškėjo reeksportuotų 157 transporto priemonių rinkos vertė sudaro 5 018 159 Lt be PVM, t. y. 1 431 009 Lt didesnė negu Pareiškėjo apskaitoje apskaitytos tų pačių transporto priemonių 3 587 150 Lt pardavimo pajamos. Vietos mokesčių administratorius konstatavo, jog Pareiškėjas sumažino pardavimo pajamas ir tuo iškreipė savo veiklos tikrąją ekonominę esmę, taip pat į mokesčių deklaracijas įrašė neteisingus bei prieštarigus duomenis. Klaipėdos AVMI, vadovaudamasi 2004-04-13 Mokesčių administravimo įstatymo Nr. IX-2112 (toliau – MAĮ) 70 str. 1 dalies, Inspekcijos viršininko 2004-05-24 įsakymu Nr. VA-103 „Dėl mokesčio apskaičiavimo pagal mokesčių administratoriaus įvertinimą taisyklių patvirtinimo“ patvirtintų Mokesčio apskaičiavimo pagal mokesčių administratoriaus įvertinimą taisyklių (toliau – Taisyklės) 4 punkto nuostatomis ir pritaikiusi ekonominių modelių metodą, nustatė, kad Pareiškėjas, vykdydamas prekybą naujais automobiliais, tikrinamuoju laikotarpiu neapskaitė 1 431 009 Lt gautų pajamų ir nedeklaravo bei nesumokėjo 214 651 Lt (62 167,23 Eur) PM.

Centrinis mokesčių administratorius nurodo, jog mokestinis ginčas byloje kilo dėl to, ar vietos mokesčių administratorius, surinktų įrodymų ir nustatytų aplinkybių pagrindu bei taikydamas MAĮ 70 str. 1 dalies ir Taisyklių nuostatas, pagrįstai konstatavo, jog Pareiškėjas, vykdydamas automobilių pardavimo ne ES piliečiams veiklą, savo buhalterinėje apskaitoje neapskaitė ir nedeklaravo tikrinamuoju laikotarpiu gautų 1 431 009 Lt pajamų.

Skundžiamame sprendime nurodoma, jog Klaipėdos AVMI patikrinimo metu nustatė, jog Pareiškėjas 2012 m. apskaitė iš viso 8 548 504 Lt pardavimo pajamas, iš jų: už transporto priemonių ir autodetalių pardavimą Lietuvoje – 1 444 231,97 Lt, už reeksportuotus automobilius bei motociklus – 7 067 841,96 Lt, už ES pirkėjams parduotus automobilius – 36 000 Lt. Pagal pateiktus apskaitos dokumentus Pareiškėjas 2012 m. iš viso pardavė 367 transporto priemones (356 automobilius ir 11 motociklų), iš jų: Lietuvoje, taikant standartinį PVM tarifą, – 36 transporto priemones, į kitas ES valstybes nares, taikant 0 proc. PVM tarifą, – 3 automobilius, iš ES, taikant 0 proc. PVM tarifą, eksportavo 328 transporto priemones. Pagal pateiktus PM deklaracijų duomenis Pareiškėjas nuo veiklos pradžios iki tikrinamojo laikotarpio pabaigos uždirbo pelno / patyrė nuostolį atitinkamai: 2010 m. uždirbo 70 530 Lt pajamas, patyrė 8 257 Lt nuostolį; 2011 m. uždirbo 9 344 816 Lt pajamas, gavo 86 182 Lt pelną (PM – 12 927 Lt); 2012 m. uždirbo 8 564 078 Lt pajamas, gavo 74 706 Lt pelną (PM – 11 206 Lt).

Pareiškėjas per 2010–2012 m. iš viso uždirbo 17 979 424 Lt pajamas, o PM apskaičiavo iš viso tik 24 133 Lt. Grynasis pelningumas (santykis tarp grynojo pelno ir grynujų pardavimo pajamų) 2010 m. sudarė – 0,12, 2011 m. – 0,0078 ir 2012 m. – 0,0074, kai pagal Statistikos departamento informaciją grynasis pelningumas sektoriuje „Variklinių transporto priemonių ir motociklų didmeninė ir mažmeninė prekyba bei remontas“ 2010 m. buvo 0,05, 2011 m. – 1 ir 2012 m. – 1,84.

Nurodoma, jog patikrinimo metu nustatyta, kad 2012 m. pardavimo pajamos iš eksporto sudarė 83 proc. visų Pareiškėjo pardavimo pajamų. Pagrindinis Pareiškėjo uždirbamas pelnas nuo pardavimų buvo gaunamas iš automobilių detalių pardavimo bei pavienių autotransporto priemonių pardavimo Lietuvos pirkėjams. Tuo tarpu iš eksportuojamų transporto priemonių Pareiškėjas gavo minimalų pelną. Pagal apskaitos duomenis Pareiškėjo parduotų autodetalių pardavimo antkainis sudarė 20 proc., Lietuvoje parduotų transporto priemonių – 23 proc., į ES parduotų automobilių – 10 proc., o eksportuotų transporto priemonių – tik 0,043 proc.

Klaipėdos AVMI surinko informaciją iš Lietuvos Respublikos draudikų biuro apie transporto priemonių draudimą 2012 m. Pagal gautus duomenis nustatyta, kad tikrinamuoju

laikotarpiu Pareiškėjo vardu buvo apdraustos 139 transporto priemonės. Pagal transporto priemonių identifikacinius kėbulo numerius nustatyta, kad iki įforminto pardavimo arba pardavimo dieną buvo apdrausta 131 transporto priemonė, iš jų: 2 transporto priemonės, kurioms įformintas pardavimas Lietuvoje, 129 transporto priemonės, kurioms Pareiškėjas įformino eksportą į NVS ir kitas trečiąsias šalis, 8 transporto priemonės Pareiškėjo vardu buvo apdraustos po pardavimo įforminimo.

Patikrinimo metu nustatyta, jog iš 328 eksportuotų transporto priemonių tik 72 transporto priemonių pardavimo dokumentuose bei eksporto deklaracijose nurodyta, jog automobiliai bei motociklai parduoti su defektais. Remiantis turima informacija, nustatyta, jog iš minėtų 72 atvejų 26 transporto priemonės iš Lietuvos buvo išgabentos autokelių transportu, 1 – geležinkelio transportu, likusios 45 transporto priemonės iš Lietuvos išvyko sava eiga. Nustatyta, jog Pareiškėjas 328 transporto priemones eksportavo į Rusiją, Baltarusiją, Ukrainą, Kazachstaną, Kirgiziją, Moldaviją, Tadžikiją, Turkmėniją, Gruziją.

Taip pat nustatyta, kad Pareiškėjas iš JAV įsigydavo sugedusias ar daužtas transporto priemones ir jas suremontuodavo arba įsigydavo remonto paslaugas.

Inspekcija nurodo, jog mokesčių administratorius išanalizavo Pareiškėjo įsigytų automobilių pardavimo pelningumą, įvertinęs įsigijimo kainą, remonto, kuro bei kitas sąnaudas, ir kartu atsižvelgdamas į pardavimo kainą. Mokesčių administratorius nustatė, kad 328 transporto priemonių bendrą įsigijimo kainą sudarė 5 938 215 Lt. Transportavimo iš JAV išlaidos, autodetalės, remontas, sunaudotas kuras, skirtas paruošti šiuos automobilius bei motociklus pardavimui, sudarė 1 126 555 Lt, t. y. remonto bei kitos išlaidos sudarė apie 16 proc. visų transporto priemonių įsigijimo sąnaudų. Nustatyta, jog bendros Pareiškėjo patirtos išlaidos transporto priemonėms įsigyti sudarė 7 064 770 Lt, o pardavimo pajamos, gautos pardavus minėtus automobilius bei motociklus, yra 7 067 841 Lt, t. y. skirtumą tarp savikainos ir pajamų sudaro tik 3 071 Lt.

Nurodoma, jog byloje nustatyta, kad daugiau nei pusę eksportuotų automobilių bei motociklų, t. y. 206 iš 328 vnt., Pareiškėjas pardavė nuostolingai. Patikrinimo metu išanalizavus visų automobilių bei motociklų pelningumą, nustatyta, jog daugiausia pelno – 2 477,73 Lt Pareiškėjas gavo, pardavęs automobilį *Toyota Camry* (kėbulo Nr. *duomenys neskelbtini*) Kirgizijos piliečiui už 21 115,50 Lt, o didžiausią nuostolį – 3 646,13 Lt patyrė, pardavęs *Toyota Camry* (kėbulo Nr. *duomenys neskelbtini*) Kazachstano piliečiui už 30 545,15 Lt. Vidutiniškas antkainis, tenkantis vienai parduotai transporto priemonei, yra apie 9,36 Lt. Atėmus už automobilio *Toyota Camry* (kėbulo Nr. *duomenys neskelbtini*) pardavimą gautą pelną (2 477,73 Lt), gaunama, jog vidutiniškas antkainis, tenkantis vienam parduotam automobiliui ar motociklui, buvo 1,81 Lt.

Klaipėdos AVMI įvertino duomenis, esančius Pareiškėjo pateiktame laikinųjų prekybinių numerių žurnale už 2012 m. Jame Pareiškėjas fiksavo šiuos duomenis: automobilio markę, kėbulo Nr., prekybinio valstybinio Nr. identifikacinius ženklus, numerio naudojimo datą, automobilį vairavusio asmens vardą, pavardę bei vykimo maršrutą. Iš viso per 2012 m. užfiksuoti 153 įrašai (kai kurie automobiliai buvo naudoti po kelis kartus). Užfiksuoti maršrutai: Klaipėda–Vilnius, Klaipėda–Marijampolė, Klaipėda–Kaunas bei Klaipėdos miestas. Nustatyta, jog transporto priemonėms ženklinti buvo naudojami 27 prekybiniai numeriai. Prekybiniai numeriai buvo naudojami 137 transporto priemonėms, kurios 2012 m. buvo eksportuotos. Remdamasi šiais duomenimis, Inspekcija daro išvadą, kad minėtos transporto priemonės dalyvavo eisme ir buvo tinkamos eismui.

Nustatyta, kad Pareiškėjas 2012-05-17 pagal PVM sąskaitą faktūrą serija 12GDL Nr. 0207 apskaitė automobilio *Lexus RX-350* (kėbulo Nr. *duomenys neskelbtini*) pardavimą Baltarusijos pilietei E. G. už 33 179,12 Lt (12 200 USD). Patikrinimo metu mokesčių administratorius kreipėsi į Baltarusijos mokesčių administratorių, kuris pateikė E. G. suteiktą informaciją apie automobilio *Lexus RX-350* įsigijimo aplinkybes. E. G. pateiktame paaiškinime nurodė, jog automobilį *Lexus RX-350* įsigijo Minske iš 2 nepažįstamų asmenų,

kuriems sumokėjo 38 000 USD (103 344,8 Lt). E. G. teigimu, įsigijimo metu automobilis buvo tvarkingas, be išorinių defektų, tačiau vėliau ji parodė automobilį asmeniui, kuris gerai išmano apie automobilius, kurio nuomone, minėtas automobilis buvo patyręs avariją.

Nurodoma, jog pagal Pareiškėjo pateiktus dokumentus nustatyta, kad minėtas automobilis buvo įsigytas JAV už 27 160,88 Lt. Pagal Pareiškėjo išrašytus 2012-05-17 sandėlio išlaidų orderius Nr. 2976 ir Nr. 2977 šiam automobiliui remontuoti buvo sunaudota dalių už 5 573,12 Lt bei patirtos kitos išlaidos už 432,12 Lt. Bendra šio automobilio savikaina sudaro 33 166,12 Lt. Pareiškėjas iš minėto automobilio pardavimo sandorio apskaitė 13 Lt pelną.

Pagal turimus draudikų biuro duomenis, automobilis *Lexus RX-350* Pareiškėjo vardu buvo draustas privalomuoju civilinės atsakomybės draudimu 2012-05-11, kas, mokesčių administratoriaus teigimu, įrodo, jog transporto priemonė buvo važiuojanti. Tai, kad transporto priemonė buvo suremontuota, įrodo Pareiškėjo išlaidos remontui, pirkėjos E. G. patvirtinimas bei tai, jog pagal muitinės teikiamus duomenis automobilis iš Lietuvos Respublikos teritorijos išvažiavo sava eiga. Valstybės sienos apsaugos tarnybos pateiktais duomenimis, automobilis su Lietuvoje išduotu valstybiniu numeriu 70316BJ savo eiga kirto Lietuvos Respublikos sieną Medininkų tarptautiniame pasienio kontrolės punkte 2012-05-21, t. y. praėjus kelioms dienoms po jo pardavimo. Minėto automobilio 2012-05-17 eksporto deklaracijoje Nr. (*duomenys neskelbtini*) nurodytas valstybinis numeris 70316BJ bei automobilio kėbulo numeris sutampa su aukščiau minimais duomenimis, t. y. patvirtina faktą, jog transporto priemonė kirto Lietuvos sieną sava eiga.

Pagal VŠĮ „Emprekis“ teikiamus duomenis apie autotransporto priemonių vidutinės rinkos kainas, nustatyta, jog tokio modelio automobilis vidutiniškai Lietuvoje kainavo 64 414 Lt (be PVM), t. y. beveik dvigubai brangiau nei Pareiškėjo apskaityta pardavimo kaina. Be to, pirkėja E. G. nurodė, jog šį automobilį įsigijo už 38 000 USD (103 344,8 Lt).

Įvertinusi aukščiau išdėstytas aplinkybes, Inspekcija konstatuoja, jog Pareiškėjas automobilį *Lexus RX-350* (kėbulo Nr. *duomenys neskelbtini*) pardavė E. G. už didesnę nei apskaityta kaina, kuri buvo sumažinta apskaitoje, siekiant išvengti mokesčių.

Skundžiamame sprendime nurodoma, kad pagal Pareiškėjo pateiktus dokumentus nustatyta, jog 2012 m. Rusijos piliečiui S. K. parduoti 6 automobiliai už 51 100 USD (142 749,92 Lt): pagal 2012-01-26 PVM sąskaitą faktūrą serija 12GDL Nr. 0022 automobilis *Audi A4* (2007 m., kėbulo Nr. *duomenys neskelbtini*) parduotas už 6 300 USD (16 696,26 Lt); pagal 2012-07-12 PVM sąskaitą faktūrą serija 12GDL Nr. 0278 automobilis *Mazda CX-7* (2008 m., kėbulo Nr. *duomenys neskelbtini*) – už 8 200 USD (23 086,28 Lt); pagal 2012-07-13 PVM sąskaitą faktūrą serija 12GDL Nr. 0281 automobilis *Toyota Camry* (2009 m., kėbulo Nr. *duomenys neskelbtini*) – už 9 000 USD (25 416,90 Lt); pagal 2012-07-20 PVM sąskaitą faktūrą serija 12GDL Nr. 0285 automobilis *Toyota Camry* (2009 m., kėbulo Nr. *duomenys neskelbtini*) – už 7 600 USD (21 354,48 Lt); pagal 2012-07-20 PVM sąskaitą faktūrą serija 12GDL Nr. 0286 automobilis *Toyota Camry* (2009 m., kėbulo Nr. *duomenys neskelbtini*) – už 8 600 USD (24 164,28 Lt) ir pagal 2012-07-20 PVM sąskaitą faktūrą serija 12GDL Nr. 0287 automobilis *Lexus RX-400 H* (2008 m., kėbulo Nr. *duomenys neskelbtini*) – už 11 400 USD (32 031,72 Lt).

VŠĮ „Emprekis“ duomenimis, pardavimo metu vidutinės tokių pat automobilių kainos Lietuvoje (be PVM): *Audi A4* – 30 157 Lt, *Mazda CX-7* – 32 852 Lt, *Toyota Camry* – 38 843 Lt, *Lexus RX-400H* – 54 373 Lt, t. y. Pareiškėjas pagal pateiktus dokumentus minėtus automobilius pardavė 30–45 proc. mažesnėmis nei rinkos kainos.

Patikrinimo metu Klaipėdos AVMI kreipėsi į Rusijos mokesčių administratorių, kuris pateikė S. K. paaiškinimą, kuriame pastarasis asmuo patvirtino, jog 2012 m. iš Pareiškėjo įsigijo 6 automobilius, taip pat teigė, jog sumokėjo tiek, kiek nurodyta pardavimo dokumentuose. S. K. pateikė informaciją apie įsigytų automobilių techninę būklę pirkimo metu, kuri, remiantis surinktais duomenimis, yra neteisinga, nes skiriasi nuo Pareiškėjo

buhalteriniuose dokumentuose atvaizduotų aplinkybių. Patikrinimo metu nustatyta, kad S. K. parduoti automobiliai *Audi A4*, *Mazda CX-7*, du *Toyota Camry* ir *Lexus RX-400H* negalėjo turėti žymių defektų, nes Pareiškėjas prieš pardavimą patyrė remonto išlaidas. Nustatyta, kad automobiliai *Audi A4* ir *Lexus RX-400H* iš Lietuvos Respublikos teritorijos išvyko savo eiga, praėjus dviem dienoms po pardavimo įforminimo, todėl šie automobiliai buvo važiuojantys ir galėjo dalyvauti eisme.

Patikrinimo metu Klaipėdos AVMI taip pat kreipėsi į Kazachstano Respublikos mokesčių administratorių, kuris pateikė informaciją apie 3 transporto priemonių muitines vertes. Automobilis *Toyota Camry* (kėbulo Nr. *duomenys neskelbtini*) 2012-11-23 buvo parduotas Kazachstano pilietei už 30 371,01 Lt. Gautame atsakyme nurodyta, kad pagal Kazachstano mokesčių administratoriaus informacinės sistemos duomenis, minėto automobilio muitinė vertė yra 3 366 800 KZT (22 405 USD), statistinė vertė – 22 405 USD arba 60 217 Lt. Automobilis *Toyota Camry* (kėbulo Nr. *duomenys neskelbtini*) 2012-09-27 buvo parduotas Kazachstano pilietei už 20 928,18 Lt. Atsakyme nurodyta, kad pagal mokesčių administratoriaus informacinės sistemos duomenis minėto automobilio muitinė vertė yra 2 015 092 KZT (13 400 USD), statistinė vertė – 13 400 USD arba 35 954 Lt. Automobilis *Lexus GX-460* (kėbulo Nr. *duomenys neskelbtini*) 2012-06-25 buvo parduotas Kazachstano piliečiui už 14 700 USD (40 489,68 Lt). Gautame atsakyme nurodyta, kad pagal mokesčių administratoriaus informacinės sistemos duomenis, šio automobilio muitinė vertė yra 47 100 USD arba 129 732 Lt. Remiantis šia informacija nustatyta, jog minėti automobiliai buvo parduoti užsienio asmenims bendrai už 91 788,87 Lt, o pagal Kazachstano mokesčių administratoriaus duomenis minėtų automobilių muitinė vertė užfiksuota iš viso 225 903 Lt, t. y. 2,46 karto didesnė nei pagal Pareiškėjo turimus pardavimo dokumentus.

Inspekcija, atsižvelgusi į tai, kas išdėstyta, konstatuoja, jog Pareiškėjas netinkamai vykdė savo pareigas apskaičiuoti mokesčius, į mokesčio deklaracijas įrašė neteisingus duomenis apie savo pajamas, todėl mokesčių administratorius mokesčio mokėtojo mokesstinės prievolės dydžio negalėjo nustatyti įprastine, atitinkamų mokesčių įstatymų nustatyta tvarka. Tai yra pagrindas, kuriam esant mokesčių administratorius mokesčius apskaičiuoja, taikydamas mokesčių administratoriaus įvertinimą. Inspekcijos teigimu, patikrinimo metu nustatytos aplinkybės atitinka Taisyklių 4.1 punkte nustatytus atvejus, kada gali būti atliktas mokesčių administratoriaus įvertinimas.

Skundžiamame sprendime nurodoma, kad vietos mokesčių administratorius, pagal įvertinimą apskaičiuodamas Pareiškėjo 2012 m. PM bazę, naudojosi Taisyklių 29 punkte nustatytais informacijos šaltiniais, t. y. vadovavosi informacija, gauta iš Pareiškėjo (Pareiškėjo pateikti tikrinamojo laikotarpio automobilių pirkimo, pardavimo ir eksporto dokumentai bei kiti apskaitos dokumentai), informacija, gauta iš kitų valstybių mokesčių administratorių, informacija, kurią pateikė iš Pareiškėjo automobilius įsigiję fiziniai asmenys, VšĮ „Emprekis“ internetiniame puslapyje skelbiamomis autotransporto kainomis.

Esant šioms byloje nustatytoms aplinkybėms, centrinis mokesčių administratorius konstatuoja, kad Klaipėdos AVMI surinko pakankamą kiekį informacijos ir duomenų, reikalingų skaičiavimams atlikti ir pagrįstai šios informacijos pagrindu apskaičiavo Pareiškėjo mokesstinės prievolės, taikydama mokesčių administratoriaus įvertinimą.

Nurodoma, jog iš Klaipėdos AVMI 2014-11-24 patikrinimo akto Nr. FR0680-765 (patikrinimo akto 1–6 priedai) matyti, kad vietos mokesčių administratorius, apskaičiuodamas Pareiškėjui priklausančias sumokėti PM sumas, atliko įvairius skaičiavimus, kuriais apskaičiavo Pareiškėjo gautas nedeklaruotas pajamas. Kaip minėta, patikrinimo metu nustatyta, kad Pareiškėjas automobilių pardavimo dokumentuose nurodė nepagrįstai mažas automobilių pardavimo kainas, kurios neatitiko rinkos vertės. Patikrinimo metu, siekiant atlikti kuo tikslesnius skaičiavimus, nustatant Pareiškėjo 2012 m. parduotų lengvųjų automobilių rinkos vertę pardavimo momentu, informacija buvo paimta iš VšĮ „Emprekis“ internetiniame puslapyje paskelbtos informacijos „Autotransporto kainos Lietuvoje“,

panaudojant duomenis apie automobilių rinkos kainas, buvusias tais laikotarpiais, kai automobiliai buvo parduoti. Mokesčių administratorius atliko Pareiškėjo eksportuotų transporto priemonių kainų analizę, palygindamas Pareiškėjo apskaitoje apskaitytas transporto priemonių pardavimo kainas su VŠĮ „Emprekis“ skelbiamomis autotransporto kainomis, priklausomai nuo automobilio markės, jo galingumo parametrų bei gamybos metų. Buvo įvertinti duomenys visų 328 Pareiškėjo 2012 m. parduotų transporto priemonių, iš kurių atrinktos 226 transporto priemonės, turinčios tiksliausių atitikmenis VŠĮ „Emprekis“ duomenų bazėje pagal techninius duomenis, kitos 102 transporto priemonės minėtoje duomenų bazėje nerastos, todėl nevertintos. Iš 226 transporto priemonių Pareiškėjas 68 transporto priemones pardavė didesne nei rinkos kaina (bendras joms taikomas antkainis gaunamas 0,5 proc., t. y. vidutiniškai po 109 Lt vienai transporto priemonei), todėl mokesčio bazės apskaičiavimui šios transporto priemonės nebuvo vertinamos. Taip pat nebuvo lyginama motociklo *Harley Davidson FLHT* pardavimo kaina su vidutine rinkos kaina, nes pagal patikrinimo metu surinktą informaciją nenustatyta, jog ši transporto priemonė būtų parduota pagerintos būklės. Eliminavus atvejus, kai Pareiškėjas transporto priemones pardavė aukštesnėmis kainomis nei vidutinė rinkos kaina, bei motociklo *Harley Davidson FLHT* pardavimą, buvo nustatyta, jog Pareiškėjo reeksportuotų 157 transporto priemonių rinkos vertė sudaro 5 018 159 Lt be PVM, t. y. 1 431 009 Lt arba 39,89 proc. didesnė negu apskaityta Pareiškėjo apskaitoje – 3 587 150 Lt (patikrinimo akto 5 priedas).

Remdamasi šiais duomenimis, Inspekcija daro išvadą, kad Pareiškėjas į mokesčių deklaracijas įrašė neteisingus duomenis, todėl jo buhalterinės apskaitos dokumentai neatspindi tikrojo įvykdytų ūkinių operacijų turinio. Tikrinamuoju laikotarpiu Pareiškėjas, pardavęs naudotus automobilius, išrašytose PVM sąskaitose faktūrose nurodė mažesnes pardavimo kainas, apskaitoje apskaitė mažesnes pajamas, tuo iškreipė savo veiklos tikrąją ekonominę esmę ir į mokesčių deklaracijas įrašė nepatikimus, prieštarigus duomenis apie gautas pajamas. Tokiu būdu Pareiškėjas, siekdamas išvengti mokesčių, sumažino tikrąją mokesčio bazę. Todėl Pareiškėjo pajamomis laikytinos pajamos, gautos už parduotus automobilius ne pagal Pareiškėjo išrašytas PVM sąskaitas faktūras, o VŠĮ „Emprekis“ paskelbtos vidutinės automobilių rinkos kainos.

Inspekcija nurodo, jog nors Pareiškėjas skunde centriniam mokesčių administratoriui teigė, kad daugiau kaip 80 proc. visų minimų transporto priemonių, kuriomis buvo važiuojama į jų pardavimo, parodymo, komplektavimo, techninės priežiūros, atitikties įvertinimo vietas dėl šių transporto priemonių vizualiai nematomų defektų, valdymo blokų elektros instaliacijos, variklių bei jų agregatų gedimų, buvo buksyruojamos, tačiau šiems teiginiams pagrįsti įrodymų nepateikė. Pažymima, jog prielaida, kad parduotos transporto priemonės galėjo būti techniškai netvarkingos ir tai lėmė itin mažą Pareiškėjo taikomą antkainį bei mažą automobilių kainą, atmetina, remiantis mokestinio patikrinimo metu surinktais faktais: 255 transporto priemonių pardavimo dokumentuose ir eksporto deklaracijose nėra duomenų apie transporto priemonių defektus; iš 72 transporto priemonių, kurios pardavimo dokumentuose apibūdinamos kaip su defektais, net 45 išvyko sava eiga, todėl, Inspekcijos vertinimu, galima konstatuoti, jog pardavimo dokumentuose nurodyti defektai nebuvo esminiai ir negalėjo itin lemti gerokai žemesnių pardavimo kainų, lyginant jas su vidutinėmis rinkos kainomis; 129 iš 328 transporto priemonių iki faktiško jų pardavimo buvo draustos privalomuoju civilinės atsakomybės draudimu, todėl, pasak Inspekcijos, galima teigti, jog parduodami automobiliai buvo važiuojantys ir tinkami dalyvauti eisme; 137 eksportuotoms transporto priemonėms buvo naudojami prekybiniai valstybiniai numeriai, t. y. šios transporto priemonės dalyvavo eisme; 322 transporto priemonių pardavimui iš 328 eksportuotų Pareiškėjas apskaitė autodetalių ir serviso darbų išlaidas, remontuojant parduotą transporto priemonę; Pareiškėjas apskaitė kuro įsigijimo išlaidų per 2012 m. už 179 648,52 Lt plius PVM, kas, Inspekcijos teigimu, liudija, jog transporto priemonėmis buvo važinėjama iki jų pardavimo, o kartu patvirtina faktą, jog transporto priemonės buvo geros būklės.

Inspekcija, atsakydama į Pareiškėjo argumentus dėl E. G. paaiškinimo, pažymi, kad automobilio *Lexus RX-350* pirkėja patvirtino, jog ji už automobilį mokėjo kitą sumą nei atvaizduota Pareiškėjo 2012-05-17 PVM sąskaitoje faktūroje ir 2012-05-17 išrašytame kasos pajamų orderyje, t. y. vietoj nurodytos 12 200 USD arba 33 179,12 Lt sumos buvo sumokėta 38 000 USD arba 103 344,80 Lt. Pasak Inspekcijos, šiuo atveju Pareiškėjo argumentai nesudaro pagrindo nevertinti E. G. paaiškinime nurodytų aplinkybių.

Inspekcija taip pat nesutinka su Pareiškėjo skundo argumentu, kad mokesčių administratorius S. K. paaiškinimą patikrinimo metu įvertino netinkamai. Nurodoma, kad šio pirkėjo pateikti paaiškinimai mokestinio patikrinimo metu pagrįstai vertinti kritiškai, nes patikrinimo eigoje surinkti duomenys liudija, jog S. K. įsigytos transporto priemonės negalėjo būti tokios būklės, kaip nurodė pirkėjas. Pagal turimą informaciją Pareiškėjas kiekvieną transporto priemonę remontavo, išlaidos autodetalėms siekė nuo 2 274,07 iki 5 271,04 Lt, o vienas automobilis buvo draustas privalomuoju civilinės atsakomybės draudimu, dar 2 automobiliai išvyko iš Lietuvos teritorijos sava eiga. Nurodytos aplinkybės įrodo, kad transporto priemonės pardavimo metu buvo techniškai tvarkingos, nes jos galėjo dalyvauti eisme ir jų žema pardavimo kaina negali būti grindžiama prasta technine būkle bei žymiais defektais.

Sprendime nurodoma, jog Pareiškėjas skunde Inspekcijai teigė, kad jo reeksportuoti automobiliai buvo įsigyti JAV, o įvežant transporto priemonę iš JAV ir išleidžiant ją į laisvą apyvartą ES, būtų taikomas 10 proc. muito tarifas ir standartinis 21 proc. PVM tarifas. Atitinkamai didėtų automobilio savikaina ir rinkos vertė, lyginant su reeksportuotais į trečiąsias šalis automobiliais, dėl ko palyginimas Pareiškėjo automobilių kainų su VŠĮ „Emprekis“ skelbiamomis kainomis yra netikslus, nes jų automobiliai skirti prekybai skirtingose rinkose. Inspekcijos teigimu, atsižvelgti į šiuos Pareiškėjo argumentus nėra pagrindo, nes mokesčių administratoriui pagrįstai nustačius, kad Pareiškėjo apskaitos dokumentuose nurodomos mažesnės automobilių pardavimo kainos ir apskaitoje apskaitomos mažesnės pajamos, dėl ko į mokesčių deklaracijas įrašyti neteisingi duomenys, mokesčių administratorius įgyja teisę apskaičiuoti Pareiškėjo mokesčio bazę pagal mokesčių administratoriaus įvertinimą. Kaip matyti iš bylos medžiagos, Pareiškėjo pajamomis laikytinos pajamos, gautos už parduotus automobilius ne pagal Pareiškėjo išrašytas PVM sąskaitas faktūras, o VŠĮ „Emprekis“ paskelbtos vidutinės automobilių rinkos kainos, kurios ne visada atspindi tikrąją automobilio kainą, t. y. yra mažesnės. Kaip minėta, J. G. Baltarusijos mokesčių administratoriui pateiktame paaiškinime nurodė, jog automobilį *Lexus RX-350* įsigijo už 38 000 USD (103 344,8 Lt), tuo tarpu pagal VŠĮ „Emprekis“ teikiamus duomenis apie autotransporto priemonių vidutines rinkos kainas nustatyta, jog tokio modelio automobilis vidutiniškai Lietuvoje kainavo 64 414 Lt (be PVM). Atsižvelgdamas į išdėstytas aplinkybes, vietos mokesčių administratorius, Inspekcijos vertinimu, PM bazę nustatė tinkamai ir nepažeisdamas protingumo, objektyvumo bei teisingumo kriterijų.

Pareiškėjas su Inspekcijos sprendimu nesutinka.

Skunde nurodoma, jog Inspekcija nepagrįstai konstatavo, esant MAĮ 70 straipsnyje nurodytą perskaičiavimo pagrindą, informacijos šaltiniai yra netinkami Pareiškėjo parduotų automobilių pardavimo kainų ir rinkos kainų palyginimui, mokesčio bazės apskaičiavimas taip pat yra neteisingas.

Pareiškėjas, vadovaudamasis MAĮ 70 straipsnio ir Taisyklių nuostatomis, teigia, kad Inspekcija, remdamasi tinkamais ir teisingais šaltiniais, pirmiausiai turėjo nustatyti, kad Pareiškėjo parduotų automobilių pardavimo kaina, nurodyta dokumentuose, neatitinka rinkos kainos. Nors Inspekcija teigia, kad tai nustatyta, tačiau, kaip matyti iš patikrinimo akto, nustatė remdamasi kitos, skirtingos rinkos duomenimis ir neteisingai interpretuodama apklaustų asmenų paaiškinimus. Teigiama, kad iš mokesčių administratoriaus surinktos

informacijos matyti, kad nėra nė vieno duomens, dokumento, įrodymo, kad Pareiškėjas transporto priemonę būtų pardavęs kita kaina nei užfiksuota buhalterinės apskaitos dokumentuose. Pažymima, jog mokesčių administratorius negali savo išvadų ir apskaičiavimų grįsti abejonėmis (Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo 2005-07-07 nutartis administracinėje byloje Nr. A1-495/2005).

Skunde nurodoma, jog patikrinimo akte nurodyta, kad mokestinio patikrinimo metu Klaipėdos AVMI išsiuntė paklausimus į Kazachstaną, Baltarusijos Respubliką bei Rusijos Federaciją. Tačiau mokesčių administratorius nepateikia išsamios gautų atsakymų analizės, nei iš Patikrinimo akto, nei iš sprendimo dėl jo tvirtinimo nėra aišku, nei kokie konkrečiai klausimai buvo pateikti, nei kokie atsakymai (visa apimtimi) gauti. Pažymima, kad pagal Mokestinių patikrinimų atlikimo, jų rezultatų informavimo ir patvirtinimo taisyklių, patvirtintų Inspekcijos viršininko 2004-05-05 įsakymu Nr. VA-87, 81 punktą prie mokėtojų įteikiamo patikrinimo akto turi būti pridedami pažeidimo nustatymo faktą pagrindžiantys įrodymai, t. y. visi priedai, jei juose nėra valstybės paslaptį sudarančios informacijos, taip pat paslaptimi pagal MAĮ laikomos informacijos apie kitą mokėtoją.

Taip pat skunde atkreipiamas dėmesys, kad patikrinimo akte nurodyta, jog buvo pateiktas paklausimas Lietuvos techninės apžiūros įmonių asociacijai „Transeksa“, tačiau kokia buvo gauta informacija, patikrinimo akte nenurodyta.

Pareiškėjas daro išvadą, jog nėra pagrindo iš aukščiau minėtų šaltinių patikrinimo akte perteiktus duomenis laikyti vertinamais objektyviai, visapusiškai ir iki galo.

Pareiškėjas, pasisakydamas dėl atskirų šaltinių, kuriais Inspekcija remiasi savo išvadai (abejonėms) pagrįsti (pažymima, kad nei Klaipėdos AVMI, nei Inspekcija dėl šių Pareiškėjo argumentų nepasisakė), nurodo, kad mokesčių administratorius remiasi Statistikos departamento rodikliais. Tačiau šiuos rodiklius Statistika departamentas išreiškia procentais. Pareiškėjo grynojo pelningumo koeficientas 2012 metais procentais yra 0,74 proc. ($63500/8564078 \cdot 100$). Pareiškėjo pelningumo rodikliai iš esmės ženkliai nesiskiria nuo kitų šio sektoriaus įmonių rodiklių 2012 ir 2011 metais ir yra žymiai geresni nei šio sektoriaus įmonių rodikliai 2010 metais. Mokesčių administratorius neįvertina to, kad Statistika departamentas nurodo (žr. adresu: [www.http://osp.stat.gov.lt/web/guest/statistiniu-rodikliu-analize1](http://osp.stat.gov.lt/web/guest/statistiniu-rodikliu-analize1)), jog Variklinių transporto priemonių ir motociklų didmeninės ir mažmeninės prekybos bei remonto sektoriaus G45 grynasis pelningumas procentais yra 1,65 proc. (ne 1,84 proc., kaip nurodo Inspekcija), tačiau jis toks didelis yra dėl didelio G453 sektoriaus pelningumo (3,27 proc), o variklinių transporto priemonių sektoriaus, kuriame veikia Pareiškėjas ir iš kurios veiklos Inspekcija perskaičiuoja pajamas (G451, variklinių transporto priemonių pardavimas), yra tik 0,83 proc. Be to, Pareiškėjas nurodo, kad, panagrinėjus Statistika departamento interneto tinklalapyje pateiktus oficialius duomenis apie kitų veiklos sričių įmonių grynąjį pelningumą, matyti, jog 2012 metais tam tikrų veiklos sričių įmonių grynasis pelningumas neigiamas, pavyzdžiui: „A031 Žvejyba“ – -4,46 proc., „C301 Įvairių tipų laivų statyba“ – -30,13, „G454 Motociklų ir jų atsarginių dalių pardavimas“ – -3,14 proc. ir t. t. Tai, Pareiškėjo nuomone, parodo, kad jo pelningumo rodiklis nėra išskirtinai per mažas. Statistika departamentas nurodo vidutinius dydžius ir, kaip matyti, Pareiškėjo 2012 m. rodiklis yra artimas vidutiniam. Todėl remiantis Statistika departamento duomenimis, nėra pagrindo abejoti ar daryti išvadą apie Pareiškėjo apskaitos (buhalterinės ir mokestinės) nepatikimumą.

Skunde nurodoma, jog nei vietos, nei centrinis mokesčių administratorius tinkamai neįvertino Pareiškėjo argumento, jog daugiau kaip 80 proc. visų Inspekcijos minimų draustų transporto priemonių buvo važiuojama į jų pardavimo, parodymo, komplektavimo, techninės priežiūros, atitikties įvertinimo vietas, tačiau dėl šių transporto priemonių elektros instaliacijos, variklių bei jų agregatų gedimo, jos buvo velkamos (bukasyruojamos). Vieną parą dalyvauti viešajame eisme nustatyta tvarka ir tik Lietuvos Respublikos teritorijoje leidžiama laikiniais valstybinio registracijos numerio ženklais paženklintoms motorinėms transporto

priemonėms ir (ar) priekaboms, kurių savininkai (valdytojai) yra apsidraudę transporto priemonių valdytojų civilinės atsakomybės privalomuoju draudimu ir sumokėję valstybės nustatytus su transporto priemone ar su jos dalyvavimu viešajame eisme susijusius mokesčius. Būtent dėl šios teisės aktais nustatytos tvarkos parduodamoms transporto priemonėms buvo priskirti prekybiniai numeriai ir buvo apdrausta civilinė atsakomybė.

Pareiškėjas nurodo, jog E. G. paaiškinimas patvirtina, kad ji automobilį įsigijo ne tiesiogiai iš Pareiškėjo. Todėl nėra jokio pagrindo, remiantis jos paaiškinimu, daryti išvadą dėl Pareiškėjo parduotų automobilių kitokių kainų nei nurodyta Pareiškėjo apskaitoje.

Pareiškėjas dėl Inspekcijos išvados, kad S. K. iš Pareiškėjo įsigyti automobiliai negalėjo būti su žymiais defektais, o šio asmens paaiškinimus „galėjo lemti siekis išvengti papildomų prievolių Rusijos Federacijos muitinėje, paaiškėjus, kad automobiliai buvo ne tokios būklės, kaip deklaruota importo metu“, nurodo, kad tai yra tik prielaidos, kuriomis viešojo administravimo subjektas negali remtis. Pažymima, kad importuojant transporto priemones į Rusiją, importo muitas skaičiuojamas pagal variklio darbinio tūrio ir pagaminimo metų santykį, automobilio techninė būklė tam neturi įtakos.

Pareiškėjas nesutinka su Inspekcijos atliktu Kazachstano Respublikos mokesčių administratoriaus pateiktų trijų automobilių muitinės vertės Kazachstane palyginimu su Pareiškėjo pardavimo dokumentuose nurodyta pardavimo kaina. Visų pirma, Inspekcija net nenurodo, ką reiškia „muitinė vertė“ Kazachstane, t. y. kaip ji nustatoma, kokios sudedamosios dalys į ją yra įtraukiamos. Neturint šios informacijos, palyginimas neturi prasmės. Muitinės vertė yra skirta tik importo mokesčiams apskaičiuoti ir nebūtinai atitinka tikrą rinkos vertę, tuo labiau – kitos šalies rinkos kainą. Be to, negalima tapatinti Lietuvos ir Kazachstano rinkų. Inspekcija nepateikė informacijos, ar buvo apklausti šių automobilių pirkėjai Kazachstano Respublikoje, kokią kainą jie nurodė mokėję. Informacijos apie automobilių įsigijimo kainą Kazachstano mokesčių administratorius arba nepateikė, arba jo gauta ir Inspekcijai pateikta informacija patvirtina Pareiškėjo dokumentų duomenis.

Taip pat nurodoma, jog VŠĮ „Emprekis“ duomenys apie autotransporto kainas Lietuvoje yra netinkamas šaltinis. Inspekcija savo tinklalapyje primena, kad, remdamiesi VŠĮ „Emprekis“ duomenų bazėje skelbiamomis vidutinėmis automobilių rinkos kainomis, mokesčių mokėtojai gali naudotis, apskaičiuodami pajamų natūra apmokestinimą. Pažymima, kad VŠĮ „Emprekis“ pateikia duomenis apie Lietuvoje parduodamų automobilių vertę, į kurių savikainą jau įtraukti ES mokami mokesčiai. Įvežant transporto priemonę iš JAV ir išleidžiant ją į laisvą apyvartą ES, būtų taikomas 10 proc. muitas ir standartinis 21 proc. PVM tarifas, taigi mokesčiai sudarytų 33,10 proc. automobilio vertės.

Nurodoma, jog Pareiškėjas pateikė paklausimus trims įmonėms, atliekančioms transporto priemonių vertinimą, dėl iš JAV importuojamų transporto priemonių, skirtų ne ES rinkai, o reeksportui, vertės. Visos jos patvirtino, kad eksploatavimui ES nepritaikytų transporto priemonių rinkos vertė gali būti iki 30 proc. mažesnė nei analogiškų, pritaikytų eksploatavimui ES. Panašų skirtumą nustatė ir mokesčių administratorius patikrinimo akte – 39,89 proc., kuriuo didinamos 157 parduotų į trečiasias šalis transporto priemonių pajamos.

Pareiškėjas, apibendrinamas mokesčių administratoriaus naudotų šaltinių analizę, daro išvadą, kad nėra teisingo pagrindo konstatuoti, jog Pareiškėjo nurodytos pardavimo kainos neatitinka rinkos kainų bei kainų, kuriomis transporto priemonės buvo parduotos į užsienio šalis. Todėl nėra pagrindo taikyti MAĮ 70 straipsnio nuostatas ir perskaičiuoti mokesčio bazę.

Skunde nurodoma, jog Inspekcija mokesčio bazę apskaičiuoja, naudodama tik VŠĮ „Emprekis“ duomenis apie vidutines Lietuvoje parduodamų ir Lietuvoje eksploatuojamų automobilių kainas, tačiau toks mokesčių bazės apskaičiavimas yra netinkamas. Teigiama, kad VŠĮ „Emprekis“ pateiktos vidutinės rinkos kainos yra su tam tikromis išlygomis ir kad vartotojas, šiuo atveju mokesčių administratorius, turėjo skelbiamus duomenis įvertinti, atsižvelgdamas į reikšmingus veiksnius, galinčius lemti kainas. Šias išlygas Inspekcija turėjo

įvertinti prieš konstatuodama, kad Pareiškėjo parduoti automobiliai ir rinka, kurioje jie parduoti, atitinka sąlygas, kuriomis apskaičiuota vidutinė rinkos kaina, skelbiama VŠĮ „Emprekis“. Šios išlygos, pasak Pareiškėjo, turėjo būti įvertintos ne bendrai Pareiškėjo duomenų atžvilgiu, kaip kad padarė Klaipėdos AVMI patikrinimo akto 11 lape, bet konkrečiai dėl 157 automobilių, kurių pardavimo pajamas perskaičiuoja – dėl rinkos, kurioje vyko pardavimai, apskritai ir dėl 157 automobilių konkrečiai.

Atkreipiamas dėmesys į tai, kad VŠĮ „Emprekis“ nurodo vidutines kainas, tačiau nepateikia kainų skalės, kurios pagrindu apskaičiuojamas vidutinis dydis. Pareiškėjo teigimu, tiek žemiausia skalės riba, tiek ir aukščiausia riba taip pat yra rinkos vertė. Visiškai nėra aišku, kokį procentą vidutinė kaina sudarytų didžiausioje rinkos kainoje ir koku dydžiu nuo vidutinės skiriasi mažiausioji rinkos kaina.

Taip pat akcentuojama, kad Inspekcija gretina skirtingų rinkų kainas ir tai laiko teisingu mokesčių bazės apskaičiavimo pagrindu.

Skunde nurodoma, jog kainų skirtumo dydis pinigine išraiška ir procentais apskaičiuojamas, eliminavus tam tikras Pareiškėjo parduotas transporto priemones, t. y. daugiau kaip pusę pardavimų (iš viso parduota 367 vnt., eksportuota 328 vnt., o kainos palyginamos ir skirtumas skaičiuojamas tik dėl 157 vnt.). Inspekcija nepaaiškina tokio pasirinkimo teisingumo. Pareiškėjui neaišku, kodėl kainos vidurkis skaičiuojamas tik toje transporto priemonių grupėje, kurioje kaina neatitinka VŠĮ „Emprekis“ skelbiamos vidutinės kainos Lietuvoje eksploatuojamų automobilių. Visų pirma, tai nereiškia, kad Pareiškėjo sutarta kaina nėra rinkos kaina. Kita vertus, pagal kokias taisykles nustatoma, kad rinkos kaina gali būti tik tokia, kuri yra aukštesnė nei VŠĮ „Emprekis“ nurodomas rinkos kainos vidurkis.

Pareiškėjo teigimu, jo eksportui parduotų transporto priemonių ir VŠĮ „Emprekis“ nurodomų Lietuvoje eksploatuojamų priemonių vidutinių pardavimo kainų skirtumo vidurkio apskaičiavimas nėra ekonominis modelis, kaip jis turėtų būti suprantamas Taisyklių taikymo tikslais.

Pareiškėjas, apibendrinamas tai, kas išdėstyta, konstatuoja, kad:

(1) išvadai dėl Pareiškėjo parduotų automobilių rinkos vertės naudojami netinkami šaltiniai, be to, nė vienas naudotas šaltinis nepatvirtina, kad Pareiškėjas į apskaitą įrašė neteisingus duomenis, t. y. pardavė transporto priemones už didesnę kainą, nei nurodyta apskaitoje.

(2) Inspekcija daro prieštaringas išvadas: nurodo, jog „trečiųjų šalių asmenims variklines transporto priemones pardavė žymiai sumažinta kaina, negu buvo reali“, o tai reiškia, kad negali būti daroma minėtai išvadai prieštaraujanti kita išvada, jog „Pareiškėjas už 2012 m. mokestinį laikotarpį buhalterinėje apskaitoje fiksavo neteisingus duomenis ir į mokesčio deklaraciją įrašė nepatikimus, prieštarigus duomenis apie gautas pajamas“.

(3) Inspekcija taiko MAĮ 69 straipsnį – atkuria iškreiptas aplinkybes, kurias Pareiškėjas iškreipė, siekdamas vienintelio tikslo – mokesstinės naudos, ir atstato faktines aplinkybes, ir tuo pačiu taiko MAĮ 70 straipsnį – aplinkybes palieka tas pačias, bet perskaičiuoja automobilių kainas.

(4) Inspekcija netyrė rinkos, kurioje veikė Pareiškėjas, parduodamas 157 transporto priemones, kurių pardavimo pajamas perskaičiuoja.

(5) parduotų 157 transporto priemonių rinkos kaina, vertinant tą rinką, kurioje buvo vykdomi sandoriai, atitinka jų rinkos vertę.

(6) mokesčio bazė nustatyta neteisingai, pažeidžiant Taisyklėse nustatytus reikalavimus – naudojami duomenys neatspindi kuo tikslesnių skaičiavimams atlikti reikalingų rodiklių; surinktos informacijos kiekis yra nepakankamas; mokesčio bazei nustatyti parinktas toks informacijos šaltinis, kuris neleidžia tiksliai ir objektyviausiai atlikti vertinimo.

(7) centrinis mokesčių administratorius nevertino Pareiškėjo argumentų, atmesdamas šiuos argumentus bendro pobūdžio teiginiais ir Klaipėdos AVMI sprendimo perrašymu.

Pareiškėjas, atsižvelgdamas į tai, kas išdėstyta, prašo Mokestinių ginčų komisijos prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės (toliau – Komisija) panaikinti Inspekcijos 2015-05-11 sprendimą Nr. 69-48. Taip pat Pareiškėjas prašo skundžiamą sprendimą ir visą su skundžiamu sprendimu susijusią medžiagą, įskaitant gautą informaciją iš Kazachstano, Baltarusijos bei Rusijos mokesčių administratorių, išreikalauti iš Inspekcijos, prijungti prie bylos ir ją vertinti nagrinėjant skundą.

Komisija konstatuoja, jog Pareiškėjo skundas atmestinas, Inspekcijos 2015-05-11 sprendimas Nr. 69-48 tvirtintinas.

Mokestinis ginčas nagrinėjamoje byloje kilo dėl to, ar pagrįstai mokesčių administratorius, vadovaudamasis MAĮ 70 str. 1 dalimi, apskaičiavo Pareiškėjui mokėtinus mokesčius pagal mokesčių administratoriaus įvertinimą, konstatavęs, jog Pareiškėjas tikrinamuoju laikotarpiu į mokesčių deklaracijas įrašė neteisingus (nepatikimus, prieštarigus) duomenis, neapskaitė visų gautų pajamų.

Mokestinio ginčo laikotarpiu galiojusio MAĮ 70 str. 1 dalis (originali įstatymo redakcija) nustatė, kad tais atvejais, kai mokesčių mokėtojas nevykdo arba netinkamai vykdo savo pareigas apskaičiuoti mokesčius, bendradarbiauti su mokesčių administratoriumi, tvarkyti apskaitą, saugoti apskaitos ar kitus dokumentus ir dėl to mokesčių administratorius negali nustatyti mokesčių mokėtojo mokestinės prievolės dydžio įprastine, tai yra atitinkamo mokesčio įstatyme nustatyta, tvarka, mokesčių mokėtojui priklausančią mokėti mokesčio sumą mokesčių administratorius apskaičiuoja pagal jo atliekamą įvertinimą, atsižvelgdamas į visas įvertinimui reikšmingas aplinkybes, turimą informaciją ir prirėikus parinkdamas savo nustatytus įvertinimo metodus, atitinkančius protingumo bei, kiek objektyviai įmanoma, teisingo mokestinės prievolės dydžio nustatymo kriterijus. Pagal MAĮ 70 str. 2 dalį detalią šio straipsnio įgyvendinimo tvarką pagal savo kompetenciją nustato centrinis mokesčių administratorius, suderinęs su finansų ministru. Inspekcijos viršininkas minėtu 2004-05-24 įsakymu Nr. VA-103 patvirtino Taisyklės, kurių 4.1 punkte nustatyta, jog įvertinimas gali būti atliekamas, kai mokesčių administratorius mokesčių mokėtojo mokestinės prievolės dydžio negali nustatyti įprastine, atitinkamo mokesčio įstatyme nustatyta, tvarka, nes mokesčių mokėtojas nevykdo arba netinkamai vykdo savo pareigas, apskaičiuojant mokesčius (nepateikia mokesčio deklaracijos, nustatytą tvarka patvirtintos ataskaitos ar kito dokumento), į mokesčio deklaraciją įrašo neteisingus (nepatikimus, prieštarigus) duomenis. Taisyklių 6.1 punkte nustatyta, kad norėdamas apskaičiuoti mokesčių mokėtojui priklausančią mokėti mokesčio sumą pagal mokesčių administratoriaus įvertinimą, mokesčių administratorius konstatuoja faktus, aplinkybes, kurioms esant gali būti atliktas įvertinimas, t. y. mokesčių administratorius gali priimti sprendimą mokestį apskaičiuoti pagal mokesčių administratoriaus įvertinimą tik tada, kai nustatomas bent vienas faktas ar aplinkybė, nurodyti Taisyklių 4 punkte.

LVAT, aiškindamas MAĮ 70 str. 1 dalies normos turinį, ne vieną kartą yra konstatavęs (pavyzdžiui: 2009-09-14 nutartis adm. byloje Nr. A-556-945/2009; 2010-11-29 nutartis adm. byloje Nr. A-438-1542/2010; 2012-04-02 nutartis adm. byloje Nr. A⁵⁵⁶-1359/2012; 2012-11-12 nutartis adm. byloje Nr. A-442-1984/2012; 2013-02-19 nutartis adm. byloje Nr. A⁵⁵⁶-618/2013; 2014-11-10 nutartis adm. byloje Nr. A⁴³⁸-1643/2014 ir kt.), jog įstatymų leidėjas mokesčių administratoriui, atsižvelgiant į tai, kad mokesčių mokėtojas nevykdo arba netinkamai vykdo savo pareigas apskaičiuoti mokesčius, bendradarbiauti su mokesčių administratoriumi, tvarkyti apskaitą, saugoti apskaitos ar kitus dokumentus ir dėl to mokesčių administratorius negali nustatyti mokesčių mokėtojo mokestinės prievolės dydžio įprastine, tai yra atitinkamo mokesčio įstatyme nustatyta, tvarka, suteikė teisę atitinkamą mokestį apskaičiuoti pagal mokesčių administratoriaus įvertinimą. Kokiais atvejais tai turėtų būti padaryta, apibrėžta Taisyklėse.

Taigi apibendrinant tai, kas išdėstyta, darytina išvada, jog mokesčių administratorius mokesčių apskaičiuoja pagal mokesčių administratoriaus įvertinimą, kai nustatomas bent vienas juridinę reikšmę turintis faktas, apibrėžiamas Taisyklių 4 punkte.

Iš bylos medžiagos matyti, jog mokesčių administratorius Pareiškėjo mokesstinio patikrinimo metu, išanalizavęs duomenis už 2010–2012 m. laikotarpį apie Pareiškėjo deklaruotų pajamų, apmokestinamųjų pajamų ir mokėtino PM dydžius, įvertinęs kitus Pareiškėjo finansinius rodiklius (grynąjį pelningumą, pardavimo antkainius), taip pat palyginęs Pareiškėjo parduotų (eksportuotų) automobilių kainas su VŠĮ „Emprekis“ skelbiamais duomenimis apie automobilių rinkos kainas tais laikotarpiais, kai ginčo transporto priemonės buvo parduotos, bei atsižvelgęs į gautą informaciją iš eksporto valstybių mokesčių administratoriaus, padarė išvadą, kad Pareiškėjas buhalterinėje apskaitoje apskaitė ir metinėje pajamų mokesčio deklaracijoje pateikė neteisingus duomenis apie 2012 metais gautas pajamas už parduotus (eksportuotus) automobilius, t. y. nustatė, kad Pareiškėjas šiais metais apskaitė ir deklaravo mažiau pajamų, nei realiai gavo. Įvertinęs nurodytas aplinkybes, mokesčių administratorius konstatavo, jog Pareiškėjo mokesčio bazės nustatyti įstatymų nustatyta tvarka nėra galimybės, todėl mokesčio bazę apskaičiavo (nustatė) pagal mokesčių administratoriaus įvertinimą, taikydamas ekonominių modelių metodą. Tokiu būdu mokesčių administratorius netiesiogiai apskaičiavo (nustatė), kad Pareiškėjo 2012 m. PM bazė yra 1 431 009 Lt (414 448 Eur), nuo kurios apskaičiuotas mokėtinas mokestis ir su juo susijusios sumos, t. y. ginčijamu sprendimu Pareiškėjui nurodyta sumokėti 62 167,23 Eur PM, 7 814,42 Eur PM delspinigiai ir 18 650 Eur PM bauda.

Pareiškėjas, nesutikdamas su tokia mokesčių administratoriaus pozicija, skunde Komisijai nurodė ir Pareiškėjo atstovė Komisijos posėdžio metu akcentavo, jog mokesčių administratorius nepagrįstai taikė MAĮ 70 straipsnio nuostatas ir perskaičiavo mokėtinus mokesčius, mokesčių administratoriaus parinkti informacijos šaltiniai yra netinkami Pareiškėjo parduotų automobilių pardavimo kainų ir rinkos kainų palyginimui, mokesčio bazę apskaičiuota neteisingai.

Komisija, įvertinusi bylos medžiagą, daro išvadą, jog mokesčių administratoriaus patikrinimo metu nustatytų aplinkybių visuma sudaro pagrindą taikyti MAĮ 70 straipsnio nuostatas ir Pareiškėjo mokesčio bazę apskaičiuoti pagal mokesčių administratoriaus įvertinimą.

Byloje nustatyta, jog Pareiškėjas ginčo 2012 m. laikotarpiu vykdė prekybą naudotomis transporto priemonėmis ir autodetalėmis. Nustatyta, kad Pareiškėjas 2012 metais pardavė iš JAV importuotas 367 transporto priemones (356 automobilius ir 11 motociklą), iš jų: Lietuvoje, taikydamas standartinį PVM tarifą, – 36 transporto priemones, į kitas ES valstybes nares, taikydamas 0 proc. PVM tarifą, – 3 automobilius, iš ES, taikydamas 0 proc. PVM tarifą, eksportavo 328 transporto priemones.

Byloje taip pat nustatyta, kad Pareiškėjas 2012 m. apskaitė 8 548 504 Lt pardavimo pajamas, iš jų: už transporto priemonių ir autodetalių pardavimą Lietuvoje – 1 444 231,97 Lt, už eksportuojamus automobilius – 7 067 841,96 Lt, už ES pirkėjams parduotus automobilius – 36 000 Lt. PM deklaracijoje už 2012 m. Pareiškėjas deklaravo uždirbęs 8 564 078 Lt pajamas ir gavęs 74 706 Lt pelną (PM – 11 206 Lt). Mokesčių administratorius pagal Pareiškėjo pateiktus PM deklaracijų duomenis nustatė, kad Pareiškėjas 2010 m. uždirbo 70 530 Lt pajamas, patyrė 8 257 Lt nuostolį, 2011 m. uždirbo 9 344 816 Lt pajamas, gavo 86 182 Lt pelną (PM – 12 927 Lt). Taigi matyti, jog Pareiškėjas nuo veiklos pradžios (2010-09-02) iki tikrinamojo laikotarpio pabaigos (2012-12-31) iš viso uždirbo 17 979 424 Lt pajamas, o PM apskaičiavo tik 24 133 Lt. Pareiškėjo grynasis pelningumas (santykis tarp grynojo pelno ir grynujų pardavimo pajamų) 2010 m. sudarė - 0,12, 2011 m. – 0,0078, 2012 m. – 0,0074. Pažymėtina, jog pagal Statistikos departamento duomenis (<http://db1.stat.gov.lt/statbank/SelectVarVal/saveselections.asp>) grynasis pelningumas

sektoriuje „G45 Variklinių transporto priemonių ir motociklų didmeninė ir mažmeninė prekyba bei remontas“ 2010 m. buvo -0,05, 2011 m. – 1, 2012 m. – 1,84.

Mokesčių administratorius Pareiškėjo patikrinimo metu pagal Pareiškėjo pateiktus dokumentus apskaičiavo Pareiškėjo taikomus atkainius, vertindamas ir transporto priemonių transportavimo, remonto, detalių išlaidas, pagal pardavimų grupes. Nustatyta, kad Pareiškėjo parduotų autodetalių pardavimo atkainis sudarė 20 proc., Lietuvoje parduotų transporto priemonių pardavimo atkainis sudarė 23 proc., į ES parduotų automobilių pardavimo atkainis buvo 10 proc., o eksportuotų transporto priemonių pardavimo atkainis sudarė tik 0,043 proc. Pažymėtina, jog 2012 m. Pareiškėjo pardavimo pajamos iš eksporto sudarė net 83 proc. visų jo pardavimo pajamų.

Mokesčių administratorius taip pat nustatė, kad Pareiškėjas iš 328 į Rusiją, Baltarusiją, Ukrainą, Kazachstaną, Kirgiziją, Moldaviją, Tadžikiją, Turkmėniją, Gruziją eksportuotų transporto priemonių tik 72 transporto priemonių pardavimo dokumentuose bei eksporto deklaracijose nurodė, jog parduodami automobiliai / motociklai yra su defektais. Nustatyta, kad iš minėtų 72 atvejų 26 transporto priemonės iš Lietuvos buvo išgabentos autokelių transportu, 1 – geležinkelio bei autokelių transportu, likusios 45 transporto priemonės iš Lietuvos išvyko sava eiga, kas sudaro pagrindą teigti, jog šių transporto priemonių defektai nebuvo esminiai.

Byloje nustatyta, jog Pareiškėjas 322 transporto priemonių pardavimui iš 328 eksportuotų apskaitė autodetalių ir serviso darbų išlaidas, remontuojant parduotą transporto priemonę. Nustatyta, kad Pareiškėjas minėtas 328 transporto priemones įsigijo už 5 938 215 Lt, remonto, transportavimo iš JAV, sunaudoto kuro, skirto paruošti automobilius bei motociklus pardavimui, išlaidos sudarė 1 126 555 Lt. Taigi matyti, jog bendros Pareiškėjo patirtos išlaidos transporto priemonėms įsigyti sudarė 7 064 770 Lt, o pardavimo pajamos, gautos pardavus automobilius bei motociklus, – 7 067 841 Lt, t. y. skirtumas tarp savikainos ir pajamų sudarė tik 3 071 Lt.

Be to, nustatyta, jog Pareiškėjas daugiau nei pusę eksportuotų automobilių bei motociklų, t. y. 206 iš 328, pardavė nuostolingai. Mokesčių administratorius, išanalizavęs visų automobilių bei motociklų pelningumą, nustatė, jog daugiausia pelno (2 477,73 Lt) Pareiškėjas gavo, pardavęs automobilį *Toyota Camry*, kurio kėbulo Nr. (*duomenys neskelbtini*), Kirgizijos piliečiui už 21 115,50 Lt, didžiausią nuostolį (-3 646,13 Lt) patyrė, pardavęs automobilį *Toyota Camry*, kurio kėbulo Nr. (*duomenys neskelbtini*), Kazachstano piliečiui už 30 545,15 Lt. Vidutiniškas atkainis, tenkantis vienai parduotai transporto priemonei, yra apie 9,36 Lt (3 071 / 328). Eliminavus už automobilio *Toyota Camry*, kurio kėbulo Nr. (*duomenys neskelbtini*), pardavimą gautą pelną, gaunama, jog vidutiniškas atkainis, tenkantis vienai parduotai transporto priemonei, yra 1,81 Lt (3 071 – 2 477,73) / 327).

Mokesčių administratorius, įvertinęs Pareiškėjo pateiktame laikinųjų prekybinių numerių žurnale už 2012 m. esančius duomenis, nustatė, kad per 2012 m. šiame žurnale buvo užfiksuoti 153 įrašai (kai kurie automobiliai buvo naudoti po kelis kartus). Fiksuoti maršrutai: Klaipėda–Vilnius, Klaipėda–Marijampolė, Klaipėda–Kaunas bei Klaipėdos miestas. Nustatyta, jog transporto priemonėms ženklinti buvo naudojami 27 prekybiniai numeriai. Prekybiniai numeriai buvo naudojami 137 ginčo laikotarpiu eksportuotoms transporto priemonėms, kas leidžia teigti, jog šios transporto priemonės neturėjo defektų, dėl kurių jos nebūtų galėjusios dalyvauti eisme.

Taip pat mokesčių administratorius, gavęs duomenis iš Lietuvos Respublikos draudikų biuro apie transporto priemonių draudimą 2012 m., nustatė, kad tikrinamuoju laikotarpiu Pareiškėjo vardu buvo apdraustos 139 transporto priemonės. Pagal transporto priemonių identifikacinius kėbulo numerius nustatyta, kad iki įforminto pardavimo arba pardavimo dieną buvo apdrausta 131 transporto priemonė, iš jų: 2 transporto priemonės, kurioms įformintas pardavimas Lietuvoje, 129 transporto priemonės, kurioms Pareiškėjas įformino eksportą į

NVS ir kitas trečiąsias šalis, 8 transporto priemonės Pareiškėjo vardu buvo apdraustos po pardavimo įforminimo.

Iš bylos medžiagos matyti, jog mokesčių administratorius patikrinimo metu, siekdamas įvertinti Pareiškėjo apskaitytų pajamų realumą, išanalizavo Pareiškėjo eksportuotų transporto priemonių kainas, palygindamas Pareiškėjo apskaitoje apskaitytas transporto priemonių pardavimo kainas su VŠĮ „Emprekis“ skelbiamomis autotransporto kainomis Lietuvoje, priklausomai nuo automobilio markės, galingumo, gamybos metų. Mokesčių administratorius nustatė, kad Pareiškėjas 157 eksportuotas transporto priemones pardavė mažesne kaina nei vidutinė jų rinkos kaina.

Komisija, atsižvelgusi į aukščiau išdėstytų mokesčių administratoriaus nustatytų aplinkybių visumą, taip pat įvertinusi byloje esančią eksporto valstybių mokesčių administratoriaus pateiktą informaciją, Pareiškėjo direktoriaus raštu mokesčių administratoriui mokestinio tyrimo, atlikto pagal 2013-03-07 užduotį Nr. AB4-20, metu pateiktą paaiškinimą, kad Pareiškėjas užsiima naudotų automobilių prekyba, juos į Lietuvą importuoja iš JAV, Lietuvoje suremontuoja ir tuomet eksportuoja, nustačiusi, kad Pareiškėjo parduotų 157 transporto priemonių rinkos vertė yra 5 018 159 Lt be PVM, t. y. 1 431 009 Lt didesnė, negu apskaityta Pareiškėjo apskaitoje, konstatuoja, jog mokesčių administratoriaus išvada, kad Pareiškėjas netinkamai vykdė savo pareigas apskaičiuoti mokesčius, į mokesčių deklaracijas įrašė neteisingus (nepatikimus, prieštarigus) duomenis, kas atitinka Taisyklių 4.1 punktą, yra pagrįsta. Šie Pareiškėjo veiksmai – dalies gautų pajamų iš vykdytos veiklos nedeklaravimas, ir iš to sekantis – nuo nedeklaruotų sumų priklausančių mokėti mokesčių nesumokėjimas į biudžetą, yra tos teisiškai reikšmingos aplinkybės, kurios mokesčių administratoriui sudarė pagrindą konstatuoti, jog mokėtino mokesčio dydžio negalima apskaičiuoti (nustatyti) įprastine atitinkamo mokesčio įstatymo nustatyta tvarka.

Pareiškėjas skunde Komisijai pateikė argumentus dėl mokesčių administratoriaus, apskaičiuojant Pareiškėjo mokesčio bazę, netinkamai parinktų šaltinių. Komisija pažymi, kad Taisyklėse yra reglamentuoti veiksmai, kuriuos atlieka mokesčių administratorius, norėdamas mokesčių bazę nustatyti pagal mokesčių administratoriaus įvertinimą: pirma, mokesčių administratorius konstatuoja faktus, aplinkybes, kurioms esant gali būti atliktas įvertinimas, t. y. mokesčių administratorius gali priimti sprendimą mokestį apskaičiuoti pagal mokesčių administratoriaus įvertinimą tik tada, kai nustatomas bent vienas faktas ar aplinkybė, nurodyta Taisyklių 4 punkte (6.1 punktas). Antra, mokesčių administratorius parenka informacijos, duomenų šaltinį (-ius), reikalingą (-us) įvertinimui atlikti. Mokesčių administratorius turi parinkti tuos informacijos ir duomenų šaltinius, kurie leistų nustatyti kuo teisingesnį mokestinės prievolės dydį. Įvertinimui atlikti gali būti naudojamas vienas ar keli informacijos, duomenų šaltiniai (6.2 punktas). Galiausiai atlieka vertinimą. Mokesčių administratorius įvertinimą turi atlikti, pasirinkdamas vertinimo būdą, t. y. atsižvelgdamas į visas įvertinimui reikšmingas aplinkybes, turimą informaciją ir, prireikus, parinkdamas vertinimo metodus. Mokesčių administratorius turi pasirinkti tokį vertinimo būdą, kurį naudojant apskaičiuotas mokestinės prievolės dydis būtų kuo tikslesnis. Mokesčių administratoriaus pasirinkimas priklauso nuo to, kokie duomenys, informacijos šaltiniai turimi ir kuriais naudojantis atliktas vertinimas leistų pasiekti kuo realesnį rezultatą. Siekiant atlikti kuo tikslesnius skaičiavimus, mokesčių administratorius gali taikyti vieną arba kelis vertinimo metodus bei būdus (6.3 p.). Taisyklėse taip pat numatyti galimi informacijos šaltiniai, kuriais gali naudotis mokesčių administratorius (28 punktas), t. y. jis, norėdamas atlikti įvertinimą ir apskaičiuoti mokesčius, privalo surinkti pakankamą kiekį informacijos ir duomenų, reikalingų skaičiavimams atlikti ir pagrįsti. Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, matyti, kad mokesčių administratoriui suteikta diskrecijos teisė spręsti, kokia informacija jis gali pasinaudoti, tiek siekdamas įvertinti, ar mokėtojo veikloje nėra aplinkybių, numatytų Taisyklių 4 punkte, tiek siekdamas atlikti kaip įmanoma tikslesnius ir objektyvesnius mokestinės bazės nustatymo skaičiavimus.

Ginčo atveju siekiant atlikti kuo tikslesnius skaičiavimus, informacija buvo paimta iš tokių šaltinių: eksporto valstybių mokesčių administratoriaus pateikta informacija, VŠĮ „Emprekis“ skelbiamos transporto priemonių rinkos kainos, buvusios tais laikotarpiais, kai transporto priemonės buvo parduotos. Taip pat mokesčių administratorius vertino ir aplinkybę, jog net 361 transporto priemonė iš 368 eksportuotų atitiko bent vieną ar kelias iš šių sąlygų: pardavimo dokumentuose ir eksporto deklaracijose nepažymėta, jog transporto priemonė būtų su defektais, o tuo atveju, jei žyma apie defektus yra, transporto priemonės eksporto deklaracijoje nurodyta, jog Lietuvos Respublikos sieną ji kirto sava eiga, buvo drausta privalomuoju civilinės atsakomybės transporto priemonės draudimu, transporto priemonei buvo naudojami prekybiniai numeriai, iki pardavimo transporto priemonės buvo remontuojamos. Ši surinkta informacija liudija, jog parduodamų automobilių techninė būklė buvo pakankamai gera (važiuojantys, tinkami dalyvauti eisme) ir negalėjo itin lemti to, jog transporto priemonės buvo parduodamos gerokai žemesnėmis nei rinkos kainomis ir nuostolingai arba beveik už savikainą, kas prieštarauja įprastinei verslo logikai ir tikslams, kurių įprastai yra siekiama vykdant vienokią ar kitokią veiklą – iš vykdomos veiklos gauti pelno, pajamų. Komisijos manymu, mokesčių administratoriaus panaudoti informacijos šaltiniai yra objektyvūs, todėl tinkami Pareiškėjo mokesčių prievolių dydžiui nustatyti.

Pažymėtina, jog atliekant mokesčių apskaičiavimą pagal mokesčių administratoriaus įvertinimą objektyviai yra įmanomi tam tikri netikslumai, nes mokesčių administratorius yra priverstas vadovautis ne tiksliais, o tikėtiniais ir galimais paskaičiavimais. Tokios pozicijos laikosi ir LVAT, kuris savo praktikoje yra konstatavęs, jog MAĮ 70 str. 1 dalies norma skirta ne tam, kad būtų nustatytas tikslus (t. y. objektyviais duomenimis paremtas) mokesstinės prievolės dydis, o tam, kad būtų nustatytas mokėtinos prievolės dydis, atitinkantis protingumo bei, kiek objektyviai įmanoma, teisingumo kriterijus. Tai reiškia, kad mokesčių administratoriaus nustatytas mokėtinos prievolės dydis laikytinas pagrįstu tiek, kiek neperžengia šių įvertinimo kriterijų. Todėl tam, kad būtų paneigtas tokiu būdu nustatytas mokesstinės prievolės dydis, mokesčių mokėtojas turi pateikti įrodymus, patvirtinančius, jog nurodytų įvertinimo kriterijų buvo nesilaikyta, t. y. įrodyti, kad mokesčio administratoriaus nustatytas mokesstinės prievolės dydis neatitinka protingumo bei teisingumo kriterijų (2007-06-05 nutartis adm. byloje Nr. A-11-603/2007; 2012-12-12 nutartis adm. byloje Nr. A-438-2491/2011).

Komisija dėl Pareiškėjo skundo motyvų, kad daugiau kaip 80 proc. visų Pareiškėjo draustų transporto priemonių į jų pardavimo, komplektavimo, parodymo, techninės priežiūros vietas buvo velkamos (buksyruojamos), taip pat dėl automobilius įsigijusių asmenų E. G. ir S. K. paaiškinimų vertinimo nurodo, jog, sutikdama su Inspekcijos sprendimo dalimi (skundžiamo sprendimo 6–7 psl.), kurioje centrinis mokesčių administratorius atsakė Pareiškėjui į aukščiau nurodytus jo argumentus, vengdama pasikartojimo, šiuo klausimu plačiau nepasisako.

Komisija, atsižvelgdama į tai, kas išdėstyta, konstatuoja, kad mokesčių administratorius pagal mokesčių administratoriaus įvertinimą, taikydamas ekonominių modelių metodą, teisingai nustatė Pareiškėjo mokesstinės prievolės dydį. Nagrinėjamu atveju mokesstinė bazė yra nustatyta nepažeidžiant protingumo, objektyvumo ir teisingumo kriterijų. Todėl skundžiamo Inspekcijos sprendimo nurodymas Pareiškėjui sumokėti į valstybės biudžetą 62 167,23 Eur PM, 7 814,42 Eur PM delspinigius ir 30 proc. dydžio 18 650 Eur PM baudą tvirtintinas.

Mokestinių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės, atsižvelgdama į aukščiau išdėstytas aplinkybes, vadovaudamasi Mokesčių administravimo įstatymo 155 straipsnio 4 dalimi, n u s p r e n d ž i a:

Patvirtinti Valstybinės mokesčių inspekcijos prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos 2015-05-11 sprendimą Nr. 69-48.

Pagal Mokesčių administravimo įstatymo 159 straipsnio 1, 3 ir 4 dalis mokesčių mokėtojas, nesutinkantis su Mokestinių ginčų komisijos sprendimu, turi teisę šį sprendimą apskusti Vilniaus apygardos administraciniam teismui (Žygimantų g. 2, 01102 Vilnius). Pagal MAĮ 159 straipsnio 2 dalį apskusti Mokestinių ginčų komisijos sprendimą taip pat turi teisę centrinis mokesčių administratorius, tačiau tik tuo atveju, kai centrinis mokesčių administratorius ir Mokestinių ginčų komisija, spręsdami mokestinį ginčą (arba mokestinio ginčo metu), skirtingai interpretavo įstatymų ar kito teisės akto nuostatas. Skundas Vilniaus apygardos administraciniam teismui turi būti paduodamas ne vėliau kaip per 20 dienų po Mokestinių ginčų komisijos sprendimo įteikimo dienos.

Komisijos pirmininkė

Edita Veršeliėnė

Komisijos nariai

Laura Milašiūtė

Rasa Stravinskaitė

Andrius Venius

Lina Vosylienė